

Universitätsbibliothek Paderborn

**Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium,
Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum
Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum**

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 1. An, & quando liceat depositario uti re deposita?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

C A S U S C.

De Thesaurario pecunii Principis negotiante, & Creditorum solutiones retardante.

PONTIANUS cūjusdam Principis Thesaurarius cum pecuniis Principis sibi concredit, eo inscio, negotiatur in suum maximum commodum, & lucrum, sine tamen Principis detrimento, & idcirco ob pecuniam negotiationi commissam non nunquam etiam retardat solutionem Creditorum Regis, aut in solutione unum præfert alteri, aliquid propterea ab eo petendo, & accipiendo.

QUÆR. I. An, & quando liceat depositario uti re depositâ?

QUÆR. II. An Pontianus lucrum illud possit in conscientia sibi retinere, annue Principi restituere teneatur?

QUÆR. III. An, & quomodo peccet Pontianus per oam Creditorum solutionem, & ad aliquam restitutionem teneatur?

595 **A**D 1. Q. R. non esse hinc questionem de deposito pro casu, quō depositum transit in mutuum, & per consequens dominium rei depositariorum pertinet ad depositarium, quo casu potest utique depositarius liberè ea re uti, cānque consumere, & quacunque ratione tunc pereat, ipsi depositario, & non deponenti, perit: sed quæsto hīc est de aliis depositi speciebus; ubi communis DD, affirmat per te lo-

quendo nefas esse depositario re depositâ uti absque deponentis consensu, quia non est illi usus concessus, sed commissa duntaxat custodia: & hinc si contra deponentis voluntatem re depositâ utatur, non solùm tenetur restituere domino rei valorē illius usus, sed etiam deponenti conceditur actio furti adversus illum, *i. furtum ff. de condit. furt. i. 3. C. depositi, §. furtum autem &c.*

LIII 2

Si

596 Si tamen res sit usu consumptibilis, uti pecunia, triticum, aut aliud in pondere, numero, aut mensura consistens, non censerit, regulariter faltem, peccatum esse grave, si eam depositarius consumet in suum usum, si quidem certus sit, se tentundem æquè bonum in promptu habiturum, quod reddat deponenti, quando, & ubi is depositum repetet, docent S. Anton. p. 2, tit. 1. c. 15. §. 5. Molina D. 524. Lugo D. 33. Sect. 1. Less. 1. 2. c. 27. n. 8. Laym. 1. 3. rr. 4. c. 25. Sylvest. V. depositum n. 10. Navar. Rebell. aliquæ Rationem dant, quia tunc deponens non censetur rationabiliter invitatus, adeoque tacite consentire, èo quòd talis usus, vel alienatio non cedat in ipsius damnum, sed potius in commodum, quia sic res conservatur incolumis deponenti, et si casu fortuito, vel culpa etiam levissima pereat, quæ alias tunc deponenti periret. Ad quem autem id, quod depositarius utendo re deposita lucratus est, pertineat, patebit ex mox dicendis. Unde

597 Ad 2. Q. R. id, quod Pontianus cum pecuniis Principis negotiando, cambiando &c. lucratus est, non ad Principem, sed ad ipsum Pontianum pertinere, modo is proprio nomine, & periculo pecunias exposuerit, & si quod forte damnum Princeps inde esset passurus, velit, ac possit illud

compensare. Ita D. Anton. I. c. Molina cit. D. 524. Laym. l. c. Navar. c. 23. n. 94. Sotus, Rebell. Sylv. aliquæ, & habetur l. idemque, §. si mandavero &c. Ratio est, quia hoc lucrum non est rei, seu pecuniæ, sed industriae, quam Pontianus adhibuit; cum enim pecuniæ non sint ex natura sua fructiferae, sed id habeant ex industria negotiantis, inde fit, ut quid quid illis comparat Pontianus negotiando, id totum, tanquam fructus suæ industriae, eidem debeatur; quemadmodum & usurarius, & fur quamvis restituere teneantur ea, quæ usurâ, & furtô acceperunt, quæ tamen pecuniis ita acquisitis per licitam negotiationem lucrati sunt, restituere non tenentur, ut tenet communis apud Molin. D. 327. tenentur tamen hi restituere quodcumque damnum emergens, vel lucrum cessans ex injusta eorumdem detentione, sicut & Thesaurarius si propter ejus negotiationem Principi lucrum ceflet, vel damnum emergat, id totum Principi resarcire debet, uti & aliis Principis Creditoribus, pro quorum solutione pecuniæ illæ destinatae erant, si hi damnum aliquod passi sunt ex dilatione solutionis tempore convenienti non præstitez.

Dixi suprà, si proprio nomine, & periculo pecunias exposuit &c. nam si pecuniæ expositæ fuissent periculo Principis, ut hic jactu-